

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XIII 15 Kč / 0,5 €

1/2011

Školení na Islandu
aneb žralok smrdí, záře září...

Nový TenSing
v YMCA v Ústí nad Labem

YMCA v roce 2011
- co plánujeme, co se chystá?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XIII, 1/2011

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Věříme, že svou existenci Protein udrží v roce 2011!

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek
František Kroužil

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Pavel Hušek
Filip Rajnoch
David Strádal

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.
Bezručova 212/17, Český Těšín

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakčních úprav vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 2. 2011
Uzávěrka příštího čísla: 20. 4. 2011

Milí čtenáři!

Začínáme 13. ročník Proteinu a jak je vyjádřeno pod obrázkem na protější stránce, věříme, že se jeho existenci podaří udržet stejně, jako se to podařilo účastníkům akce YMCA Setkání na fotce.

Hned na úvod si můžete přečíst pár slov o odcházejícím předsedovi Světové aliance YMCA a duchovní úvahu Jaroslava Šimsy, kterou uveřejnil v Zelených listech – zpravodaj pro křesťanské pracovníky, v nichž je označen také za vydavatele.

Je vždycky známkou životnosti Ymky, když někde vzniká něco nového. Informace o vzniku nového TenSingu v Ústí nad Labem určitě každého potěší. Následuje reportáž o školení na tajuplném Islandu, a pak o dalším školení – ve Věcově, které je názvem vesnice možná ještě tajuplnější, protože mám za to, že na mapě 99,99% lidí najde rychleji Island než Věcov. ;-) Každopádně obě školení byla podle zpráv vydařená, tak si je nenechte ujít.

Časopis Světové aliance YMCA nesoucí název YMCA World přinesl zajímavou časovou osu, neleňil jsem proto a připravil k přetisknutí, leč s určitou obavou hledím na technickou stránku věci, neboť YMCA World vychází barevně na křídovém papíru, takže pohlednost téhož v Proteinu bude i pro mě, s ohledem na technologii a cenu tisku, velkým překvapením, nicméně jsem to zkrátka riskl.

Tradiční fejetonek je tradičně velmi vtipný, takže věřím, že se jako vždycky pobavíte. Z jedné strany může velmi zábavně může působit i přetisk článku z roku 1925 – návod na Výběr dívky, nicméně možná, že některé faktické poznámky by nebylo od věci promyslet i hlouběji.

Stálou rubriku – Představujeme kolektivního člena YMCA dnes naplnilo sdružení YMCA Setkání. Pak ještě dvě hudební recenze a na závěr Dopis výboru pražské YMCA a zajímavá anketka... No a pište!

J. V. Hynek

- 4** **Barth Shaha...**
Kenneth B. Colloton
- 6** **YMCA v roce 2011**
Jaroslav V. Hynek
- 8** **Nový TenSing v Ústí nad Labem**
Filip Rajnoch
- 12** **Školení na Islandu...**
Gabriela Boková
- 15** **Víkend na školení ve Věcově**
Kristýna Pulišová
- 18** **YMCA Setkání**
Filip Rajnoch
- 20** **Časová osa událostí YMCA**
převzato z YMCA World
- 22** **Dioptrie pod lupou**
Renata Francová
- 24** **Výběr dívky**
Newel W. Epsom
- 27** **Radiohead**
František Kroužil
- 28** **R.E.M.**
František Kroužil
- 30** **Dopis výboru pražské YMCA**
Výbor YMCA Praha
a mnoho jiného...

Bart Shaha - dosavadní generální sekretář Světové aliance YMCA - ukončil své funkční období

Drazí přátelé v YMCA, píšeme tento dopis s hlubokou vděčností našemu dobrému příteli Dr. Bartholomewu Shahovi, který k 31. prosinci 2010 opouští svoji pozici generálního sekretáře Světové aliance YMCA (WAY).

Bart Shaha šířil poslání YMCA po téměř 40 let na lokální, národní, regionální i světové úrovni. V letech 1973 – 1981 pracoval jako generální sekretář YMCA v Chittagongu v Bangladéši, potom v tehdejší Asijské alianci YMCA vykonával funkci výkonného sekretáře pro rozvoj vůdčích schopností a v roce 1988 se stal generálním sekretářem YMCA Bangladéš. Od roku 1992 do roku 1995 zastával pozici výkonného sekretáře pro globální programy a komunikaci ve Světové alianci YMCA. Jako generální sekretář Asijské a pacifické aliance YMCA působil od roku 1996. Od roku 2003 byl generálním sekretářem Světové aliance YMCA.

Bart Shaha jako pevně věřící římský katolík je oddaným křesťanem a silnou vůdčí osobností. Díky práci s věřícími nejrůznějších vyznání a kulturních prostředí má Shaha široce ekumenický přístup a je vníma-

vý k lidem všech kultur. Během své práce v YMCA dával důraz na téma mládeže a genderu, lidská práva a záležitosti migrantů.

Motivoval jednotlivé YMCA k aktivní účasti v procesech rozvoje a k budování a posilování občanské společnosti. Zasadil se o rozvoj YMCA v oblastech Asie a Pacifiku, na světové úrovni podporoval získávání zdrojů a příležitostí pro YMCA, věnoval se tvorbě plánování budoucího

zaměření světové YMCA a pod jeho vedením se rozvíjel Globální operační plán pro posilování hnutí YMCA.

Shaha získal několik titulů na univerzitách v Bangladéši, Pákistánu, USA a Hong Kongu. Je také nadaným spisovatelem, básníkem a hudebníkem, editoval a vydal několik spisů, skládá písně a básně, které reflektují současné problémy a popisují představy o budoucí společnosti založené na spravedlnosti a míru. S manželkou Emily mají dvě dcery, Sagnitu Franciscu a Suchintu Patricii.

Jménem tisíců přátel a kolegů z YMCA po celém světě srdečně Barthovi děkujeme za jeho výjimečnou a oddanou službu pro YMCA a přejeme mu zasloužený odpočinek. Jsme si jisti, že on i jeho žena s námi i nadále budou sdílet svoji moudrost, pohostinnost a lásku k YMCA.

Kenneth B. Colloton, předseda WAY

Martin Meissner, bývalý předseda WAY

Johan V. Eltvik, nastupující generální sekretář WAY

foto: z archivu M. Erdingera

překlad: Marie Čašková

Podobenství o vinném kmeni

- 1 „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.**
2 Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce.
3 Vy jste již čistí pro slovo, které jsem k vám mluvil.
4 Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.
5 Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.
6 Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí.

Jan 15, 1-6

Podobenství o vinném kmeni říká nám dvojí: především to, že být křesťanem znamená žít život, jež dává Ježíš. To není však jen světový názor nebo jen pouhé učení nebo snad jen mystický zážitek; to je živá síla, která má svůj zdroj v Kristu.

Za druhé nám říká toto podobenství: tento život v Kristu prožíváme spolu s jinými, kteří jsou našimi bratřími. Zde má církev svůj základ v zdůvodnění; je to obecnství těch, kdo jsou v Ježíši Kristu. A býti v Něm znamená milovat Ho, protože On nás dříve miloval, a navzájem se milovat jako bratří. Aby Kristus dal jistotu těm, kdo Mu patří, a ukázal jim pevnost tohoto svazku, učí je, že On sám si je vybral za své služebníky a udržuje si je v lásce, že On je vysílá a dává jim sílu, aby snesli ovoce.

Ti, kdo se odtrhnou od těla Kristova, nemohou nést ovoce Ducha. A přesto se mnozí z nás stokrát víc namáhají, aby z vlastních sil plnili co považují za vůli Boží, než aby hleděli poznat skutečné činy Boží a od Boha přijmout sílu, z níž jediné lze opravdu konat Boží vůli.

Církev a jednotlivý křesťan závisí navzájem na sobě. Příslušnost k církvi je důležitější než jakákoliv jiná příslušnost k jakékoli straně nebo organizaci.

Ke které církvi se mám připojit? Podle asijského přítele je tato otázka velmi důležitou otázkou pro asijské křesťany a ve de je k bolestnému objevu rozdělení církví. Týká se však jen Asie tato věc? Církev jsou roztrženy a stojí proti sobě v celém světě. Ale nemá to tak být. Proto se máme modlit a snažit o překonání těchto rozporů mezi církvemi.

Křesťan ve svém životě vydává ovoce Ducha, radost, ticho, pokoj, dobrotu, atd.: můj život nevydává toto ovoce – proto se mohou drát politické myty a zesvětštění do mé rodiny, do mé církve. Není slabá církev a duchovně neúčinná církev odrazem mého vlastního vnitřního života? Od nynížka chci žít v církvi a pro církev, abych ji pomáhal zvnitřka formovat a reformovat.

„Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.“ Jsme schopni tak velkého milování? Jak dojdeme tak velké lásky? Kdo z nás by mohl svou duši, svůj život položit z lásky k přátelům? Vždyť ani nám život nepatří! Vždyť jsme za něj dlužni!

A přece jest jeden, kdo měl tak velkou lásku a kdo vydal život, za který nezůstal dlužen, za své přátele, dobrovolně, z lásky. A my máme být Jeho přátele – to nás on tolik miloval, to on nám otevřel dvěře k novému životu. A otevřel tak i cestu k velké lásce mezi lidmi: a ta jest i Jeho příkazem pro nás. A vždy znovu nám pomáhá, abychom byli schopni lásky opravdu veliké.

Jaroslav Šimsa, *Zelené listy*, 22. ledna 1940
 (doslovný přepis včetně gramatiky)

obrázek - logo vydavatelského oddělení
 YMCA v Československu

YMCA v roce 2011

- co plánujeme, co se chystá?

Vše se děje v čase... ať ho vnímáme nebo ne, stále s ním musíme počítat. Někdy se nám zdá, že se čas neskutečně vleče... zvláště, když na něco čekáme, ale v dnešní době většinou zehráme na jeho nedostatek. Čas je však spravedlivý, měří všem a stále naprosto stejně. Na nás tedy je jak si jej dovedeme zorganizovat a čím ho naplníme. Z tohoto pohledu se mi jeví, že právě čas je komoditou, kterou velmi málo docenujeme. Když si YMCA před časem zvolila motto: YMCA - prostor pro Tebe, jistě se v něm dá vnímat onen prostor i v podobě času. Už staří Hebrejové chápali čas jako chrám, např. šabat byl pro ně chrámem v čase. Čím chce YMCA naplnit čas vymezený rokem 2011?

Předně to bude rok ve kterém bude pokračovat obrovská spousta tradičních ymkařských aktivit, které díky stovkám dobrovolníků přinášejí dětem a mladým lidem smysluplné využití volného času, ve kterém se naučí mnoho nových věcí, dovedností, rozvinou své schopnosti a zvýší své znalosti, a to vše při hrách a aktivitách, které jim dají možnost prožít radost v přátelském prostředí. Tedy stovky celoročně pracujících skupin, kolem 60 – 70 táborů, stovky víkendových a vícedenních akcí, řada školení, výstav, desítky služeb nejrůznějšího charakteru (nizkoprahová a mateřská centra, jazykové a jiné kurzy, poradny a informační centra a také kolem 1500 jednorázových akcí.

Aby všechny tyto aktivity proběhly co nejlépe a zmiňovaný přínos byl pro cílovou skupinu, ale také pro samotné vedoucí co největší, bude rok 2011 naplněn implementací nového výchovného programu a postupného zavádění vzdělávacího systému YMCA. Na něm jsme pracovali především v minulém roce a věříme, že přinese své výsledky, zvýší kvalitu poskytovaných služeb ve všech našich činnostech. První na řadě jsou celoročně pracující skupiny. Pro vedoucí to ale nebude znamenat příliš velkou změnu, ani něco příliš administrativně náročného. Spíše půjde jen o to, naučit se vnímat a formulovat věci, které již řadu let dělá. Jejich zaznamenání pak bude opravdu jen otázkou chvilky. V každém případě si myslím, že pokud budou mít vedoucí otevřenou mysl, tak tuto novinku mohou chápat jako velkou pomoc pro svou práci.

Druhou linií je oblast školení, která sice už nějaký čas navíc vyžadovat bude, ale protože jsme si vědomi zaneprázdněnosti, která postihuje nás všechny, určitě se budou délky školení držet na přijatelné úrovni. Na druhou stranu přílišným tlakem na co nejkratší školení by určitě utrpěla jejich kvalita a ve srovnání s jinými organizacemi, u kterých víme, jak dlouho školení trvají, by nebylo dobré, abychom byli zcela na chvostu. YMCA přece vždy – jak ve světě, tak u nás třeba za první republiky byla známa především kvalitou své práce. Těto hodnoty bychom se neměli jen tak vzdávat. Když to v ostatních organizacích jde, měli bychom přehodnotit i naše priority, pokud myslíme svou roli v péči o děti a mládež v příštích generacích vážně.

Další změnou, kterou rok 2011 přinese, bude změna na pozici generálního sekretáře YMCA. Dochází k ní opět po pěti letech, z čehož lze usuzovat, že je YMCA stabilní organizací. V některém z příštích čísel určitě přineseme rozhovor jak s odcházejícím generálním sekretářem, abychom se mohli ohlídnout zpět a poučit z minulého období, tak s nastupujícím, abychom se dověděli něco o jeho představách, se kterými na tuto pozici nastupuje.

Usilovně také musíme sledovat vnější okolnosti, které se dějí v naší zemi kolem neziskového sektoru, které se dotýkají či mohou ovlivnit fungování YMCA. Jednak jsou to připravované změny legislativy, ale také nejrůznější snahy o úpravu prostoru pro fungování občanských sdružení, jejich přístupu k financím ze státních zdrojů, jejich standardizace, uznávání veřejné prospěšnosti a podobných aktivit, které mohou na jednu stranu přinést pro YMCA i neziskový sektor jako celek určité výhody, ale zároveň může hrozit řada nebezpečí, které mohou naši práci výrazně ovlivnit nebo přímo zkomplikovat.

V každém případě nás čeká obnova práce na dlouhodobém směřování YMCA, je třeba být připraveni a umět správně a včas reagovat na všechny výzvy, které nás čekají. Ať už je to personální a ekonomická stabilita, schopnost připravit YMCA jako celek, ale i jednotlivá sdružení na očekávané požadavky na standardizaci organizací, atd. Čas na vše zatím máme, tak ho využijme!

Jaroslav V. Hrynek foto: Ondřej Strádal

Nový TenSing v Ústí nad Labem

„Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“ Marek 16,15

Stejně jako mnoho jiných mládežnických organizací v ČR, se i ymkařský TenSing u nás, potýká s neustálým kolísáním zájmu o tuto aktivitu pro náctileté a často se doslycháme o nejasné budoucnosti některých skupin. Přesto se stále najdou mladí aktivní lidé, kteří jsou myšlence oddání navzdory tomu všemu a „šifí poslání“ do všech koutů naší země.

V září loňského roku se v Ústí nad Labem sešli tensingáři Josefka Smolková z Prahy a Arnie Štěpán z Ostravy a rozhodli se, že neexistence jejich oblíbené aktivity v Ústí jim nezabrání, aby o ni přišli. A myšlenka zrodu nového TenSingu byla na světě.

Jelikož se žádný TenSing nerozjede z ničeho, musela se myšlenka promazat trochu olejem z již existujících skupin a tak vznikla akce, kde se po mnoha letech sešel TenSing z Ostravy a Prahy, aby společně nalákali mládež z Ústí do pařátů hudby a YMCA.

Za podpory ústecké YMCA, ve formě poskytnutí ubytování, se okolo sobotního poledne 29. ledna, sjeli tensingáři z obou měst v lezeckém centru u ústeckého pivovaru. Atmosféra byla nabitá očekáváním i ostýchavostí, neboť obě skupiny jsou si geograficky dosti vzdálené a nikdo nevěděl, co může očekávat. Po krátkých společenských hrách však nervozita opadla a všichni se pustili do přípravy koncertu, který měl místní mládeži ukázat, o čem TenSing je a nalákat je na první zkoušku.

Každý z TenSingů přijel s několika vlastními písničkami a tak jsme měli dostatek práce naučit

jedni ty druhé texty a hlasy jednotlivých děl. Za všechny bych vypíchnul úžasné vokální provedení mixu písniček Dancing queen a Does your mother know od ABBA, které si přivezli ostravští. Pražští pak učili chytlavý STOMP (polotaneční kreace tvořená zvuky za použití vlastního těla). Času nebylo mnoho, na nacvičení jsme měli vyhrazené sobotní, nedělní a pondělní odpoledne. Tempo se

tedy nasadilo skutečně závodní a dodnes nemohu uvěřit, jak rychle jsem se navzájem sjednotili. Jelikož bychom zřejmě nemohli pracovat takto celé tři dny v kuse, byl program protknut nejrůznějšími hrami pro udržení nálady a také výlety, které všem pomohly pročistit si hlavu od místnosti naplněné takřka 40 lidmi.

Jedním z výletů byla nedělní bohoslužba v místním sboru, do kterého jsme byli pozváni a ve kterém jsme mohli zapívat něco málo z toho, co jsme si připravili předchozí večer. V obraze, že jsme byli pro místní sbor neznámí, jsme byli přivítáni velmi mile a ne jeden z nás odcházel rozzechvělý po tom, co se celý sbor na konci bohoslužby za nás a zdar celé akce nádherně pomodlil. Druhým výletem pak bylo pondělní rozptýlení (se) po

městě, kdy měli účastníci, rozdělení do skupin, za úkol vyfotit se v bizarních pozicích nebo s prazvláštními věcmi. Promíchání tensingářů ve skupinkách mělo, myslím si, dobrý výsledek, soudě již podle vtipných fotografií s rozesmátými výrazy.

Úterní odpoledne bylo ve znamení závěrečného opakování všech čísel a speciálního workshopu: Jak pracovat s aparaturou. Díky ostravskému TenSingu, který přivezl svoji vlastní aparaturu a osvětlení, jsme měli zajištěné všechny předpoklady k úspěšnému koncertu. Jelikož času ale nebylo nazbyt ani okolo koncertu, bylo potřeba každé ruky, která by pomohla při stavbě, přípravě a následně i úklidu po celém koncertu. Celé,

přibližně půlhodinové učení pak nakonec bylo nejen poučné, ale i zajímavé a sblíživí, jelikož jsme se museli během pár minut naučit komunikovat a pracovat s lidmi, které jsme dva dny předtím ještě ani neznali.

Nastalo úterý. Všechny pokyny byly již v předvečer stanoveny, raní ptáčata si již balila batohy a vynášela ven. Po rychlé snídani se naložily veškeré nástroje a zařízení, batohy se nasadily na záda a všichni vyrazili do centra do hudebního klubu. I přes vytrvalou zimu všichni běhali s věcmi od výtahu k pódiu a rychlost, se kterou se zaplnilo působiště a vše se připravilo, byla neuvěřitelná. Opět se mi jednou potvrdilo, že nezáleží odkud jste, ale když táhnete za jeden provaz, dokážete cokoliv.

Již dobrou půlhodinu před prvním koncertem jsme měli vše připravené, nazvučené a přicházelo takové to brnění v prstech před očekávanou vřavou. Tentokrát byly naplánovány dva koncerty: první od jedenácti, druhý od jedné hodiny.

Ve výsledku bohužel koncerty nedopadly dle předpokladů. Ústí nad Labem je svou minulostí a položením odsouzeno díky předchozím režimům k nejistému vztahu ke kultuře a víře a tudíž jsme se nemohli divit, že vstřícnost škol, které měly dovést své žáky na koncerty, nebyla závratná a ochota – ta už skoro žádná. Ve výsledku

tak proběhl pouze jeden koncert pro osazenstvo menší než byl samotný sbor. Všichni by očekávali zklamání a zkroušenost, ale účastníci se zachovali jako praví tensingáři. Vydali ze sebe první i poslední a koncert byl monumentální. Těžko říci, zda má smysl zoufat či plakat, ale suďme podle výsledku.

Na první schůzku TenSingu v Ústí nad Labem, ten stejný den, dorazilo skoro 10 lidí a při poslední návštěvě 15. února jsem napočítal bezmála 15 mladých, které TenSing přilákal. Ať již bylo poslán celé akce splněno či nikoliv, minimálně přínos pro srdce přítomných tensingářů se prokázal a také sblížení obou TenSingu má nezměrnou cenu. Byly to, jako vždy, nabitě dny plné radosti, únavy, spolupráce, nových přátelství a hlavně dobré nálady.

Přeji TenSingu v Ústí nad Labem hodně zdaru a co nejvíce nových mladých lidí, kteří v hudbě a YMCA najdou své místo, místo, kde by všichni jedno byli.

Projekt 100 nabízí různé podoby lásky

Putovní přehlídka kvalitních filmů Projekt 100 letos nabídne pouhých šest snímků. Každý z nich nicméně stojí za pozornost. V tomto případě platí, že méně je více – méně titulů, více kvality. Jednotící linií 17. ročníku je láska.

Za pozornost rozhodně stojí nejen výjimečný film klasika polské kinematografie A. Wajdy Puškovorec (2009), který je svébytnou meditací o smrti a na nějž je pěna chvála ze všech stran, ale i ostatních pět snímků. Menší počet titulů je zapříčiněn finanční krizí. Pro všechny filmy platí, že patří skutečně mezi kvalitní filmová díla, ať jejich původ nalézáme v roce 1929 jako v případě českého kletotu Erotikon režiséra Gustava Machatého či v roce 2010, jak tomu je u britského snímku Další rok brilantního režiséra M. Leigha. Oproti ročníkům „královské“ éry také vidíme větší zastoupení čerstvých a festivalovými cenami ověřených filmů.

PODOBY LÁSKY

Jednotící linií by v letošním roce měla být láska a její různé podoby. Umělecký ředitel AČFK Pavel Bednařík říká: „Na rozdíl od loňské žánrově tematizované souhry filmů noir pojí tu letošní vnitřní, efemérní a nekategorické pouto. Tím poutem a tmelem jsou láska a vášeň v rozmanitých podobách – romantické vzplanutí, absence lásky, vášeň a intriky bonvivánů, láska spasitelská, ochranná, falešná i spirituální.“

O jisté podobě lásky vypráví i islandský scenárista a režisér Dagur Kári (nar. 1973). Ten má za sebou dva snímky a v obou z nich byly hlavní postavy vydědenci ze společnosti. Jeho druhý film dokonce nesl vydědění hlavního protagonisty i v samotném názvu – Outsider (2005). Ani jeho třetí dílo, působivé tragikomicky laděné komorní drama pojmenované Dobré srdce (2009), tentokrát natočené v USA, výrazně nevybočuje z této linie. Příběh dvojice mužů, kteří se náhodně setkávají v nemocničním pokoji, je příběhem

zvláštního (ne)přátelství. Mizantropický majitel baru Jacques a poněkud utápnutý, ale v jádru dobrý mladík Lucas utvářejí svéráznou dvojici. První z nich je v nemocnici již s několikrátým infarktem a druhý zase kvůli svému nepovedenému pokusu o sebevraždu. Jejich vztah mistra a učedníka ovšem není jednoduchý. Barman Jacques se snaží mladému Lucasovi předávat své profesionální i životní zkušenosti – nicméně barmanova odměřenost a mizantropie se nesetkává s pochopením u přirozeně dobrušrděčného chlapce. Konflikt pak dostává nový rozměr, když do baru vstupuje krásná mladá Francouzka April, letuška vyhozená z práce, protože nedokázala překonat svůj

strach z létání. Působivost této tragikomedie je utvářena kvalitními hereckými výkony, důsledně svébytnou obrazovou složkou a výrazným hudebním doprovodem. Dagur Kári dokázal odlehčeným způsobem hovořit o závažných věcech lidského života, navíc na vysoké umělecké úrovni.

DALŠÍ ROK

Britský režisér Mike Leigh patří k tvůrcům, kteří se opakovaně vrací k tomu základnímu, totiž k mezilidským vztahům. Jeho Další rok je opět až krutou, i když z počátku lehce humornou sondou do „rodinné kuchyně“. Tentokrát je ta kuchyně naplněna šišťím a pohodou. Manželé Tom a Gerri se totiž i po desítkách let manželství skutečně milují a jsou se svým životem navýsost spokojeni. Do jejich domácnosti však přicházejí přátelé, kteří na tom již tak dobře nejsou – rozvedená alkoholička Mary či starý kamarád Ken, který se snaží předstírat, že v jeho životě je vše tak, jak má být. Mike Leigh vždy dokázal portrétovat lidské charaktery s krutou pravdivostí a daří se mu to i nyní. Je to právě jeho film, který také snad nejjasněji ukazuje tu nejzákladnější potřebu člověka, totiž milovat a být milován.

Lukáš Jirsa

(recenze vyšla i v Katolickém týdeníku 04/2011)

I v roce 2011 s YMCA do zahraničí!

S jarem pomalu, ale jistě přichází také chuť cestovat a poznávat nové lidi a jiné kultury! Proč to nezkusit s YMCA, největší a nejstarší světovou mládežnickou organizací? Jaké nabídky pro Vás má zahraniční sekretariát YMCA v ČR?

- ▶ Dobrovolníka na 10 - 12 měsíců přijmou i v outdoorovém centru irské YMCA v Greenhillu. Nástupní data jsou každoročně září, leden nebo březen. Předpokládá se poměrně slušná znalost angličtiny.
- ▶ Poslední volná místa má i anglická Romford YMCA. Nabízí roční pobyt jako vedoucí v dětském příměstském táboře (od června nebo od listopadu) a šestitýdenní pobyt od půlky července.
- ▶ YMCA v ČR jako vysílající organizace Evropské dobrovolné služby Vás může poslat i na dlouhodobý pobyt do neziskovky jinde v Evropě. Celé spektrum možných prací najdete na adrese http://ec.europa.eu/youth/evs/aod/hei_en.cfm. S hledáním rádi pomůžeme.
- ▶ Naopak krátkodobé pobyty především o prázdninách nabízí nizozemská Synergy Group, která pořádá tradiční sebezpoznávací kurzy v Olde Vechte. Aktuální nabídku naleznete na www.s-gr.com.

Aktuálně nabízíme také možnost vyjet přes YMCA na tyto projekty:

- ▶ YMCA Parthenope ONLUS v Itálii zve na týdenní **trénink** zaměřený na osobnostní rozvoj, lidská práva a média. Bude se konat v termínu **19. - 27. 3. 2011** nedaleko **Říma**. Účastnický poplatek činí 40€ a 50% cestovních nákladů.
- ▶ YMCA Vitebsk Bělorusko zve na projekt s názvem **100 HOURS TOGETHER!**, která se uskuteční **17. - 22. 8. 2011**. Součástí bude kulturní vzdělávání, trénink v sebevyjádření a seznámení s dílem Marca Chagalla a společenské aktivity s členy YMCA Vitebsk.
- ▶ **Interantional Forum Bosnia** zve na **Mezinárodní letní školu** pro mladé se zaměřením na kulturní diverzitu a pluralitu, která se bude konat v termínu **24. 7. - 7. 8. 2011** v Bosně a Hercegovině.

S dotazy či připomínkami se bez váhání obraťte na zahraničního sekretáře Alžbětu Molnárovou YMCA v České republice na ymca@ymca.cz nebo tel: 224 872 044.

Nejlepším pramenem informací o zahraničních programech v YMCA je stránka <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy>. Najdete tam i podrobné materiály a zkušenosti bývalých účastníků.

Školení na Islandu aneb žralok smrdí, záře září...

Je to už nějaký ten pátek, kdy jsem se svou „kolegyní“ (jak si s oblibou říkáme) Kristýnou Kikou Pulíšovou vyrazila na školení o strategickém plánování a metodách facilitace. Ale nebylo to jen tak ledajaké školení – cestovaly jsme neuvěřitelných šestnáct hodin, jely jsme autobusem do Berlína, potom vlakem přes půl města a nakonec přes oceán letadlem až jsme se konečně doslova doplazily na Island. Ano, přesně ten Island, který sopečným prachem omezuje odlety turistů nejen z onoho známého ostrova a který má něco málo přes tři sta tisíc obyvatel, tzn. méně než naše hlavní město.

A tak jsme se také jednou mohly cítit důležitě, že jsme z takové velké země.

Náš pocit důležitosti nás opustil hned druhý den. Po představení se všech účastníků, kde byl každý prezident národní YMCA nebo alespoň zahraniční sekretář (a to už raději vůbec nemluví o zastoupení z řad YMCA Europe), jsme nechápaly, co na takovém elitním školení děláme. Naši

funkci v YMCA jsme vymezily jako „girls for everything“ k čemuž jsme pro jistotu okamžitě doplnily příslušný výčet našich činností. Zjištění, že je mezi námi několik rodilých mluvčích, co se angličtiny týče, nám na odvaze nepřidalo. Respektive fakt, že týráte něčí sluch špatnou výslovností či nesmyslnými větami, je lehce stresující. Nicméně časem jsme přišly na to, že to není až tak hrozné, jsme šikovné holky a až na pár slovíček jsme schopné jak komunikovat, tak rozumět.

Nemá zde cenu zdlouhavě rozpitvát školení, stejně vás to nezajímá. A kdyby přece, materiály jsou k dispozici na YMCA v ČR. Co by vás však zajímat

mohlo, je naše cvičná strategie pro rozvoj mezinárodní spolupráce v rámci YMCA Europe (materiály tamtéž). Tak nás to nadchlo, že už teď plánujeme další setkání, a to open space meeting, který se uskuteční pravděpodobně na podzim v Chorvatsku.

Takových „vzdělávacích výletů“ bych si klidně nechala líbit více. Nejen, že jsme se něco nového naučily (to se dalo čekat, když jedeme na školení, že?), ale měly jsme možnost poznat nové lidi (trochu klišé, ale musím to tu

přece napsat :) a také úžasnou zemi. Třeba když si jdete vyzvednout kufr z úschovny, tak nepotřebujete žádný doklad. Prostě přijdete do místnosti plné zavazadel, jedno si vyberete a odejete s ním. Když jsme se našich islandských hostitelů ptali, proč mají v YMCA tak málo členů, řekli jen: „Nezáleží přeci na kvantitě, ale na kvalitě.“ Teprve potom dodali, že neví, kde je mají vzít, když mají tak málo obyvatel. Faktem je to, že na Islandu nemají ani vojsko, protože si nemohou dovolit plynat pracovní silou na „nepotřebná“ povolání, takže je protentokrát omluvme a doufejme, že to do příště zlepší.

Co ale mají, je venkovní „hot tub“ (horká vířivka), kde

Jsmo pravidelně trávili večery pozorováním polární záře a oblohy plné hvězd nebo vymyšlením jiných blbostí jako indiánských jmen (padaly takové perly jako „slow wind“, „strong oak“ a jiné) nebo hry na „Whirpool“ (sunutí se našeho „hot tub kolečka“ co nejrychleji dokola, abychom docílili výměny osoby sedící u přívodu teplé vody za jinou – těmto osobám bylo totiž neskutečné teplo, a to opravdu nesnesitelné – někteří z hot tub raději vyskočili a šli se vyválet do sněhu).

Také jsme byli svědky vzniku nového sportu v YMCA. Po odbíjení, košíkové a jistě i jiných sportech je zde nový trend, a to tzv. on-line fotbal. Ke hře potřebujete sudý počet hráčů, železnou konstrukci se šňůrou na věšení prádla a samozřejmě fotbalový míč. Každý hráč si zabere jednu šňůru („line“), které se musí po celou dobu hry držet. Hráč se tak může pohybovat pouze dopředu a dozadu, a tak je tzv. „on-line“. Brankáři jsou pak zavěšeni na železných konstrukcích, kterých se musí držet a bránit pouze nohama. Po zkušenostech doporučujeme panům suspenzor.

Ojedinělým zážitkem byla i ochutnávka velryby či žraloka (výrazně připomínal naše Olomoucké syrečky), tryskající horké prameny a nebo i-pod party (každý má puštěnou v mp3 tu samou píseň, na kterou všichni tančí – chvíli

Obecné informace o školení aneb co se v článku nepíše:

Pořadatelem školení s názvem Facilitation Methods and Participatory Strategic Planning byla YMCA Slovensko a YMCA Island (chcete-li KFUM/KFUK). Za finanční podpory programu Mládež v akci se na Islandu za necelý týden (30. 10. – 4. 11.) proškoli-lo celkem osmnáct účastníků z různých zemí: České republiky, Německa, Maďarska, Irska, Islandu, Litvy, Rumunska a Slovenska. Našimi školiteli byli Jonathan Dudding (ICA UK) a Camelia Niston.

si připadáte jak idiot, ale pak vás to začne překvapivě celkem bavit ...). Zapomenout nesmím ani na taneční kreace našeho školitele, Jonathana, který se nestyděl se pořádně zavlnit na Chihuava song.

Na závěr se sluší poděkovat organizátorům, ale ti si to stejně nepřečtou, takže bych ráda poděkovala YMCA v ČR, že jsme s Kikou měly tu možnost účastnit se takové skvělé akce, i když nejsme ani generálním sekretářem, ani zahraničním sekretářem, ale jen „girls for everything“. Díky! ☺

Gabriela Boková, YMCA Brno

Je ti 15-26 let? Umíš NĚCO?
A nebojíš se to předvést?!

**Youth
for
You(th)**

FESTIVAL
YOUTH FOR YOU(TH)
JE TU PRO TEBE!

MUZIKA
DIVADLO
TANEC
FOTO
FILM

VÝTVARNÉ UMĚNÍ
COKOLIV, CO TĚ NAPADNE!

Jednotlivci i skupiny dostanou příležitost
zviditelnit se ve středu 13. DUBNA
na třech otevřených scénách v centru BRNA!

Přihlaš se na stránkách festivalu
www.youth4u.cz
do konce února 2011!

YOUTH FOR YOU(TH). FESTIVAL MLADÝCH PRO MLADÉ. DUBEN 2011.
Projekt je realizován za podpory Nadace Vodafone Česká republika

Víkend na školení ve Věcově

V dnešní době již nestačí něco umět. Jakoukoli dovednost, znalost či snad dokonce i vlastnost je dobré mít podloženo nějakým dokumentem, certifikátem, osvědčením. V některých případech a situacích je to výhodou, jindy už dokonce podmínkou! A aktuální trend nasvědčuje tomu, že podmínkou to bude čím dál častěji.

Nejen proto, ale hlavně, abych se dozvěděla plno užitečných informací, které se mi budou hodit (třeba na letních YMCA táborech ve Veverské Bítýšce, kam jezdím jako vedoucí), rozhodla jsem se přihlásit na školení nazvané Samostatný vedoucí dětí a mládeže s kulturním zaměřením. Na výběr bylo dokonce ze tří specializací – mohla jsem se vzdělávat v oblasti hudba, tanec nebo divadlo. Seminář probíhal v rámci projektu Klíče pro život - Rozvoj klíčových kompetencí v zájmovém a neformálním vzdělávání, jenž pro Národní institut dětí a mládeže realizuje YMCA Brno.

Čím víc se školení blížilo, tím víc jsem litovala, že víkend,

ktejž mohl být vyplněn odpočinkem, budu muset strávit takto „pracovně“. Ohromně mi však zlepšilo náladu, když jsem se dozvěděla, že na mě zbudě místo v důležitém autě, vezoucí m z Brna lektory a techniku. Pět holek v autě vytvořilo výborný babinec a dobrá nálada mi zůstala až do konce školení.

Prožila jsem totiž bezvadný víkend. Pohodová atmosféra, kterou tvořili organizátoři, účastníci i majitelé pensionu Kadeřávek, ve kterém jsme byli ubytovaní (chalupa v malé vesničce Věcov) určitě napomáhala tomu, abychom si všechny důležité věci lépe zapamatovali.

To nejhorší jsem si odbyla hned na začátku. Jelikož je mi při zdravotně vždy špatně, posuzování bezpečnostních a zdravotních rizik mi po zkušenostech z táborů nedělalo problém, zato poskytování první pomoci jsem skoro fyzicky nezládala. Avšak až do této chvíle jsem nezažila, aby se při masáži srdce (gumové slečny Anči) hromadně zpívala koleda Rolničky, rolničky (na druhou stranu naprostá většina účastníků kurzu byla z Tensingu, tak na tom vlastně nebylo vůbec nic divného),

nejen proto byla pro mě tato páteční část snesitelnější a nikdo si asi ani neuvedomil, že se končilo docela pozdě večer. Po skončení programu však většinou vyhládko, proto se dojedly zbytky z večeře a unaveni z cestování, seznamování a získávání nových vědomostí a dovedností, šli všichni spát.

Další den u snídani už si důvěrně povídali i ti, kteří se ještě před dvaceti čtyřmi hodinami ani neznali, a příjemně naladěni odcházeli všichni na první část školení. Ondra Strádal s námi probral některé stránky vedení kolektivu a dal nám několik užitečných rad, například co dělat v případech, že nemáme lidi dostatečně motivované, ale také jsme si vyzkoušeli praktické věci, jako vyplňování dokladů, apod.

Po tom, co nám Petr Konvalinka osvětlil některé aspekty práce s dětmi a mládeží se speciálními vzdělávacími požadavky, šli jsme na oběd a dali si chvíli pauzu, abychom byli připraveni na další sadu teoretických přednášek Andrey Gröschlové (formulace výchovných cílů a analýza výchovné činnosti) a Petra Konvalinky (provádění prevence).

Večerní blok zakončila přednáška Gabriely Bokové na téma organizace a zajištění her. Jelikož byli všichni zúčastnění mladí a hraví, byl výborný nápad pojmout celou tuto část jako hru. Jistě by bylo smutné, kdyby se totiž o hrách jen mluvilo, a proto jsme si po úvodní přednášce téměř dvě hodiny hráli. Vytvářejí z PET lahvičky a špejlí most, snažili jsme se jej navrhnout tak, abychom mohli použít co nejméně nabízených Marshmallow a zbytek sníst, následně jsme se hádali o morálce jednoho děvčete, čtyř chlapů a krokodýla a ještě po ukončení oficiální části programu tyto i ostatní činnosti dlouze rozebírali.

Další den začal výborně, jelikož celé dopoledne bylo v plánu pokračovat v přednášce o hrách. K naší nesmírné radosti jsme opět dostali za úkol vyzkoušet si vše na vlastní kůži. Tentokrát jsme měli po skupinkách vymýšlet vlastní hry a na ostatních je zkoušet. Zjistili jsme, že vymyslet hru během pár minut není nic

jednoduchého, přesto se všechny povedly alespoň do té míry, abychom se dobře zabavili. Ponaučení, která jsme si z toho však odnesli, byla také nad zlato.

Poslední výborný oběd – ještě si přidat – chvilka volna – a už tu byl odpolední blok o aplikaci výchovných vzdělávacích metod vedený Petrem Konvalinkou a předzvěstí konce školení. Tedy ne tak docela. Jak jsem se v sobotu večer dozvěděla, za dva týdny se tady uvidíme znovu! Inu, ne vždy, když jsou na přihlášce uvedena dvě data, znamená to „nehodící se škrtněte“. Všichni se balili a těšili na pokračování – tentokrát více praktické, zaměřené přímo na oblast – drama, hudba nebo tanec.

Slyšela jsem, že ten druhý víkend si všichni užili, což jim neskutečně závidím. Já musela bohužel ležet s horečkou a antibiotiky u babičky a tak už vám nemůžu říct, jak to celé probíhalo.

Kristýna Pulišová, YMCA Brno

Setkání YMCA 2011

13. – 15. KVĚTNA
MASARYKŮV TÁBOR YMCA U SOBĚŠÍNA

... PRO VŠECHNY GENERACE

**SPORT
ČAJOVNA
LANOVÉ AKTIVITY
DESKOVÉ HRY**

**VÝTVARNÝ WORKSHOP
BOJOVKA V LESE
SPOLEČNÁ BOHOSLUŽBA
PROGRAM PRO DĚTI**

Více informací a přihláška na www.ymca.cz

Přihlašujte se do 29. 4. 2011

Cena 500 Kč (pro členy YMCA 400 Kč), děti sleva - viz www.ymca.cz

YMCA Setkání

Představujeme kolektivního člena YMCA

Motto YMCA Setkání: „Setkáním k poznání, poznáním k pochopení, pochopením k přijetí a lásce.“

Abychom něco pochopili, musíme to poznat. Abychom něco poznali musíme se s tím setkat. Stejně jako Vy, čtenáři, za poznáním dění v YMCA v naší zemi i jinde se setkáváte s Proteinem, tak i v YMCA Setkání je toto klíčovou formou sblížení se navzájem.

Již jednou jsme představovali našeho kolektivního člena pracujícího s rodinami – YMCA Živá rodina. YMCA Setkání nemá k jejich práci daleko a i proto jsou jednou ze spolupracujících organizací. Jejich hlavní činnost je založena na přesvědčení, že pouze šťastná a harmonická manželství a rodiny mohou tvořit šťastnou a harmonickou společnost. Na podporu této myšlenky se zde setkáváme s programy pro celé rodiny i jednotlivé jejich skupiny.

YMCA Setkání vznikla v roce 2003 z původního YMCA Manželská setkání, který před dvěma lety oslavil 20 let existence v ČR. Celá aktivita vychází z programu helsinské YMCA „Směřujeme k lepšímu manželství“ a spolu s YMCA Živá rodina je členem meziná-

rodního hnutí Whole Marriage Ministries. V současné době jí předsedá Petr Janda a YMCA pracuje na bedrech mnoha jejích činných členů a dobrovolníků vedoucích jednotlivé aktivity.

Jelikož YMCA Manželská setkání pracovala nejdříve jako celorepublikový program, nebylo divu, že s velkým úspěchem a rozšiřováním se po České republice se časem začaly tvořit lokální skupiny pracující na základech MS (manželských setkání). V dnešní době tak najdeme kontaktní místa v Brně, Svitavách, Krnově a Loukově a jednotlivé pracující skupiny i v mnoha dalších, menších i větších městech.

Hlavními cíly organizace je prohlubování a rozvíjení vztahu mezi manželi v lásce a duchu Božím na cestě k plnému otevření a pochopení se, které napomáhá k vytvoření pevné a harmonické rodiny a předcházení nebo lepšímu řešení konfliktů uvnitř. Ruku v ruce pak jdou i snahy o plnohodnotné využití volného času rodin, podpora manželů členů v řešení jejich problémů a sdílení radostných chvil, výchova mladých k pochopení důležitosti rodiny a propagace zásad tohoto tématu.

Můžeme říci, že díky celoplošné aktivitě v naší zemi a účasti několika set párů je při hledání akcí z čeho vybírat. V současné době se uskutečňuje velké množství proseminářů, kurzů, přednášek a setkání na různá témata týkající se aspektů života v rodině. Pro utužování vztahů v rodině pak Setkání dělají víkendové kurzy pro manžele, jednotlivé rodiče s dětmi nebo samotnou mládež, nebo nakonec letní tábory pro celé rodiny. V neposlední řadě zde každá rodina může najít pomoc v podobě poraden pro manžele a rodiny, čtvrtletní bulletin MS nebo zázemí na rekreačním středisku v Krkonoších.

Pokud nahlédneme do kalendáře v příštích měsících, nalezneme zde snad všechny typy zmiňovaných akcí: tábory a víkendy pro rodiny nebo pro otce/matky se syny/dcerami, manželské víkendy a letní manželské kurzy, setkání čistě pro mužskou nebo ženskou část členů a mnoho dalších.

Jelikož o všechny aktivity YMCA Setkání je stále velký zájem a řady jednotlivých skupinek se rozrůstají, můžeme doufat, že i kvalita rodinného života bude nabývat těch správných hodnot a výsledky budou vidět i na společnosti uvnitř YMCA i mimo ni.

Filip Rajnoch

REKLAMKA

Katolický domov studujících

nabízí příjemné ubytování hostelového typu v centru Prahy, v ul. Černá 14.

Během školního roku (350 Kč/200 Kč) i letních prázdnin (300 Kč/180 Kč)

**Více informací na webu <http://kds.op.cz>, info a rezervace na hostel@kds.op.cz.
Telefon: 224 934 496.**

KŘEŠŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

6/2010

POZDRAV MILOSRDNÝM

Redakční úvodník (Pavel Hošek)

Téma

Pavel Hošek: Gmlut chasadim: skutky milosrdenství v židovské tradici

Ladislav Pokorný: Milosrdenství a říše milosti Martina Luthera

Jakub S. Trojan: Milosrdenství v soudním hávu

Andrej Miklošik: Ekonomia a marketing verzus učenie a zásady Ježíša

Časové úvahy

Malcolm Haslett, BBC Londýn: „Pure“ Angličan

Eseje a studie

Eva Procházková: Pavla Moudrá (1861–1940)

Milan Balabán: Posvátnost stromu v náboženstvích

Michal Havran: Od radikální reformace k radikální utopii

Rozhovor

Méně zoufání a víc naděje – Rozhovor s Jindichem Halamou (Pavel Hošek)

„Bejt ve věznici milosrdnej je nebezpečný“ (Jana Plíšková)

Recenze

Benedikt XVI.: Apoštol Ježíše Krista. Promluvy o svatém Pavlu (Peter Cimala)

Igor Kišš a Sidonia Horňanová: Žena v církvi (M. Pogányová)

Ivan O. Štampach: Na nových stezkách ducha (Pavel Hošek)

Tomáš Sedláček: Ekonomie dobra a zla. Po stopách lidského tázání od Gilgameše po finanční krizi (Pavol Bargár)

Poezie

Zdeněk Pištěk, Jakub Hála, Jan Počepický

Kultura

Sociální sieť (Pavol Bargár)

Thomas Greening – Dubček (Jan Zámečník)

Zprávy

Jaromír Procházka zemřel (Ladislav Pokorný)

Podzemní Retreat Akademické YMCY (Pavel Pokorný)

Pocta Ladislavu Hejdánkovi (Jan Kozlík)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6x ročně, 28. dne sudého měsíce.

Předplatné na rok činí 250 Kč.

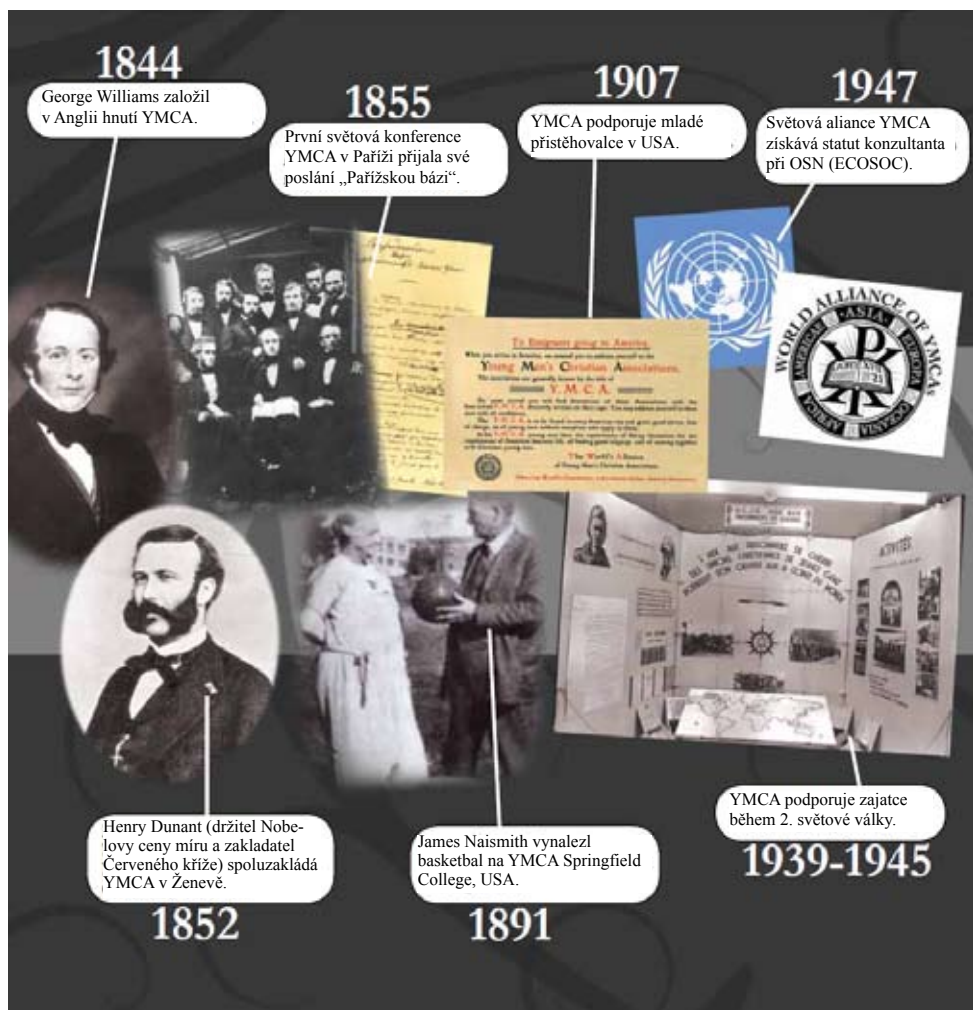
Objednávky na: predplatne@krestanskarevue.cz.

KŘEŠŤANSKÁ REVUE,

ETF UK, Černá 9, p.p. 529, 115 55 Praha 1,

redakce@krestanskarevue.cz, www.krestanskarevue.cz.

Časová osa důležitých

Každá organizace, která přemýšlí o své budoucnosti, své identitě, plánuje aktivity, zvažuje funkčnost organizační struktury... musí nezbytně znát svou historii. Světová aliance YMCA ve svém časopise YMCA World (December 2010) zveřejnila zajímavou časovou osu důležitých událostí v historii YMCA, kterou si Vám

dovoluujeme také předložit. Naznačuje jen několik nejvýznamnějších dat. Samozřejmě, že se díky milionům aktivních ymkařů během 166 let existence udála po celém světě obrovská spousta, nebojím se napsat pozitivních, aktivít a změn. Časová osa odráží hlavní světové události, své důležité mezníky však prožila i YMCA u nás.

bodů v historii YMCA

1955
100. výročí první světové konference YMCA v Paříži.

1973
Kampalské principy byly přijaty na světové konferenci YMCA v ugandské Kampale.

2005
150. výročí první světové konference YMCA se slavila v Paříži ve Francii a v Mumbai v Indii.

Kampala Principles

1946
John. R. Mott (dlouholetý dobrovolník a pracovník Světové aliance obdržel Nobelovu cenu míru.

1955
Dr. Charles D. Sherman se stal prvním presidentem Světové aliance z „globálního jihu“.

1998
Challenge 21 - současná formulace poslání YMCA, byla přijata na 14. světové konferenci v německém Frechenu.

2010
Dnes je YMCA celosvětové naddenominační hnutí pracující ve 125 zemích s více než 45 miliony členy podporující mladé lidi a rozvíjející místní komunity na celém světě.

17. světová konference YMCA v Hong Kongu.

Přestože na území Československa a později České republiky pracuje o polovinu času její celkové existence, zažila řadu dramatických zvrátí - své vzestupy a pády, které byly dány vnějšími faktory, především dobou fašismu a komunismu. Objevila se v ní řada zajímavých a významných osobností. Pro příští číslo Proteinu

se pokusíme připravit časovou osu zaznamenávající významné body z dějin YMCA právě u nás. Znáť historii a rozumět přítomnosti je opravdu důležité, skvělé je pak především to, že se můžeme podílet na její budoucnosti.

J. V. Hynek, grafika: YMCA World

Dioptrie pod lupou

aneb Jak se žije krátkozrakým

Mám osm a půl smyslu. Kromě smyslu pro blbosti, humor, chaos a detail ještě čich, chuť, hmat, sluch a půl zraku. Odmala jsem dlouhá, široká, ale především pořádně krátkozraká! Než ale vyšlo v raném dětství najevo, že okolní svět je po mě velice mlhavým pojmem, chvíli to trvalo. Rodiče mělo varovat už to, že moje nejoblíbenější zvíře byl krtek a všem hračkám jsem bez rozdílu vypichovala oči.

Pamatujete si na svoje první brýle? Moje byly z odporné průhledné močoviny a měly na obou stranách veliké červené srdce. V kombinaci s hnědými vytahnými punčocháči a do nich vraženým svetrem jsem byla třídň krasavice. Kromě toho, že mám na třídňích fotografiích několik let po sobě stejný svetr, odráží se mi od brýlí fotoblesk a místo jednoho oka mám velkou zářivou hvězdu. Když jsem se od páté třídy začala striktně fotit bez brýlí, vyznačuje se můj obličej na fotkách upřeným schizofrenickým pohledem kamsi mimo objektiv. Vytušit poslepu pozici fotografa je nemožné! Prašň jak uhod!

V pubertě jsem měla „nenápadné“ brýle s kovovou obroučkou, která hrála zářivými odstíny růžové. V kapse. (Od té doby nesnáším úsloví: nasazovat si růžové brýle.) Byla to taková několikaletá hra na slepou bábu. Nápis na školních tabulích mi v posledních třídách základní školy rozhodně nestály za ten trapas vytáhnout moje gigantické okuláry, takže od základního vzdělání mě definitivně odřízly tři a půl dioptrie.

Na gymplu už byl můj svět jeden velký impresionistický obraz. Příležitostná kombinace marihuany a vysokého stupně krátkozrakosti není úplně nejšťastnější způsob, jak dospět v člověka, který má reálný „pohled na svět“.

Když se ta slepá patrona, co mi řádí v oční čočce provtrala ku hranici čtyř dioptrií, vyplakala jsem

si kontaktní čočky. Jejich první aplikace mi trvala dvě hodiny a málem jsem přitom přišla o oko. Ono skloubit rudé slzící oči, miniaturní neviditelné čočky a četbu pidi-návodu k jejich aplikaci, to je úplný triatlon. A já jsem

v něm dnes už suverénní přeborník. Čočky plácnu ráno do očí někde mezi čištěním zubů a cestou na záchod.

Kontaktní čočky mají jedinou drobnou nepodstatnou malinkatou nevýhodu: člověk snadno zapomene, že je má. To potom stačí občas málo a jste „nahoře bez“. Čočky Vás mohou navždy opustit například při průvanu. A tak jsem v létě jela vlakem. Vyšla jsem se v květovaných šatičkách projít do uličky. Stáli tam dva vojáčky v uniformách a dívali se na mě. Vyměnili jsme si úsměvy. Vyklonila jsem se romanticky z okýnka a ulítlý mi obě čočky.

Také se stává, že si uvědomíte čočky v očích někde na půli cesty mezi skokanským můstkem a hladinou bazénu. A jednu jsem se v divadle tak dojala, že jsem se hodinu před koncem představení intenzivně rozplakala. Jednu čočku odnesl vodopád slz a druhou mi zaplavila černá řasenka neprůhlednou vrstvou. V druhé polovině

představení jsem absolutně netušila, co se na pódiu děje, a smála se naprosto v nevhodných okamžicích.

Další věc je, že čočky nemáte na očích v noci. Najít brýle je většinou bez brýlí nemožné (tzv. kruhový dioptrický paradox!) a tak se moje noční cesty na záchod proměnily v napínavé výpravy plné dobrodružství a nástrah.

Jestli je pro mě ale něco opravdový horor, tak návštěva očaře. Nenávidím prosvětlenou tabuli na zdi, na které je pro mě z několika metrů viditelné jenom písmeno A úplně nahoře, které je velké jak vrata od chlíva, a s vysokým nasazením mimických svalů i obrysy dvou písmen pod ním. Další několik řádků je mlhavou záhadou. Přiznat si skutečný stav svého zraku je pro mě ale největší trauma! Proto se už řadu let v nestřeženém okamžiku svítící tabuli potajmu šprtám. Člověk na to má asi tak minutu a půl, než vás sestra odbaví. Když uhradíte manipulační poplatky v hrsti drobných, získáte další čas. Pak tedy usedám na židličku u okna a doktorka mi nasazuje kovové obruby, do kterých se strkají zkušební dioptrická skla, předfíkávat si: K V A O S L Q a E B M N A R P. Pokud jí stačí přefíkat řádek, je to v suchu.

*Renata Francová, kresba: autorka textu,
francova.blog.idnes.cz*

ŠHVT 2011

V termínu

15. - 17. dubna 2011

proběhne

**v Penzionu Mariadol u Světlé nad Sázavou
Školení hlavních vedoucích táborů
akreditované MŠMT.**

**Blíže informace a přihlášky najdete na
www.ymca.cz.**

YMCA v České republice

vyhlašuje

výběrové řízení

na pozici:

Generální sekretář YMCA v ČR

Úkolem generálního sekretáře je vést menší tým zaměstnanců YMCA v ČR - ústředí. Odpovídá za veškerou administrativní, ekonomickou, právní a personální agendu YMCA v ČR. Je v úzkém kontaktu se správcí nemovitostí YMCA. Sestavuje a dbá na plnění rozpočtu. Odpovídá za dotace MŠMT a další, centrálně podávané žádosti o dotace. Reprezentuje YMCA navenek a to v ČR i v zahraničí.

Požadujeme

- ▶ vzdělání: SŠ s vhodnou praxí, VŠ výhodou
- ▶ křesťanské vyznání
- ▶ zkušenost s vedením týmu pracovníků, praxe minimálně 3 roky v řídicí pozici
- ▶ základní orientace v potřebné legislativě, v ekonomické oblasti, hospodaření
- ▶ znalost práce na PC (Internet, Word, Excel) na velmi dobré uživatelské úrovni
- ▶ řídicí průkaz sk. B
- ▶ A2 - komunikační úroveň, druhý jazyk výhodou

Nástup 1. 9. 2011.

Další informace o požadavcích na osobnost uchazeče, náplni práce a nabídkce ze strany YMCA v ČR najdete na www.ymca.cz.

Strukturovaný životopis a motivační dopis zasílejte v elektronické podobě do 20. 3. 2011 na adresu: vyberoverizeni@ymca.cz.

Výběr dívky

Tento článek jest určen pro chlapce a vytištěn v „Mládeži světa“, aby ho bylo použito chlapeckými vůdci, kteří kladou velkou důležitost na tuto otázku v životě starších chlapců.

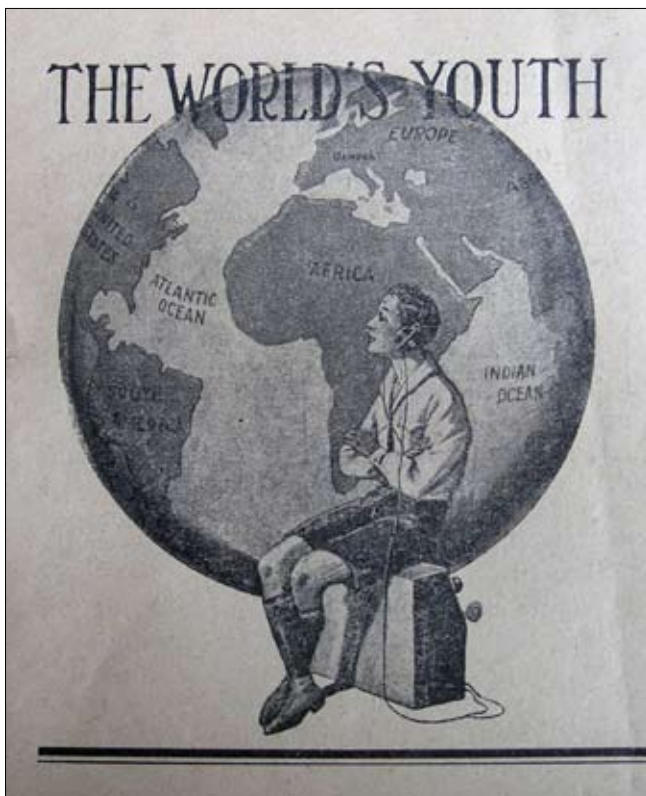
Poněvadž manželství uzavírá se pro život a společnost uznává jeho cenu a důležitost a proto zahrnuje rodinu větší ochranou a zákonitou podporou nežli všechna ostatní instituce, výběr druhu života nesmí býti ničím jiným nežli dobře uváženou věcí jak co do individuálního, tak do sociálního významu věci. Hazardní výběr neomylně vede manželství k rozkolu a pádu. Věřím, že dlouhé zkušenosti lidstva nám zde pomohou. Nejlepší lidské zkušenosti ukázaly takovéto směřové linie:

1. Ideál matky. Mnozí hoši jsou si vědomi, že vděčí matce za život a výživu, ale také za všeobecný směr jejich výchovy a vzdělání, a proto si přejí za ženu dívku podobnou matce. Takto často nevědomky na hochy působí i dívky její podobnost s mateřským ideálem. Někteří hoši, méně šťastní ve svých matekách, odvracejí se a vytýčují si nové ideály.

2. Vlastní ideál hochů. Někteří chlapi si toho neuvědomují, ale mnozí více méně vědomě se rozhodli, že by se chtěli oženit s dívkou toho a toho typu. Musí na př. býti hezká nebo kamarádká, nebo musí umět péci jahodové koláče, nebo musí dovést dělat sobě klobouky, nebo proběhne jak vítr k zahradním vrátkům, či zbožňuje děti – nebo musí míti všechny tyto vlastnosti dohromady! Chlapcům ideál je ovšem progresivní.

S jeho vlastními zkušenostmi postupuje a na jeho rozvoj má vliv rozvoj jeho ideálů a jeho osobní znalost děvčat. To je patrně největší faktor jeho výběru.

3. Zdravá dívka. Obyčejné starosti o dům, požadavky porodů a výživy, sociální starosti a zvláštní nahodilosti rodinného života předpokládají dívku úplně zdravou. Na počátku známosti slabost dívky může vzbudit soucit, který jest často mylně považován za lásku. Taková dívka vyžaduje zvláštní pozornosti a péče, kterou mnozí chlapci nedovedou dáti, a není schopna vésti takovou domácnost, o jaké snil, nebo býti matkou jeho dětí.

4. Zdravé rodinné dědictví. Fysická a duševní slabost, která vplížila do rodin obou manželů, objevuje se u jejich dětí, zrovna tak jako rodinné síly mohou vytvořiti zdravé potomky. Pátrání v rodinné historii je nejen dobrou záabou, ale jsou tím povinni rodiče nejen svým dětem, ale i ostatním generacím, které přijdou po nich.

5. Veselá družka. Tato podmínka není nutná, ale jest nesmírně cennou vlastností. Nic nepřispěje tak družnosti jako jas a roztomilost. Šťastně založená dívka, lhostejno jaká je jinak, jest velkým pokladem. Směje se při starostech, vysmívá se těžkostem, zahání špatnou náladu a dovede vzdorovat špatným okolnostem. Veselí jest nakažlivé a brzy nakazí svého muže svým humorem. Šťasten je chlapec, jestliže jeho budoucí žena jest veselá.

6. Obratná družka – obratných rukou, srdce, mysli i v sociálním smyslu. V těchto dnech, kdy se rodině kladou stále větší požadavky v ohledu kulturním, ve vkusu, pohostění, výchově dětí a služně mimo domov, jest čím dále důležitější, aby dívka vyznala se v každé z těchto situací.

7. Dívka, která by byla hodna dobrých dětí. Každý chlapec ve svém srdci touží po takové ženě. Možná, že nemyslí zde příliš konkrétně, t. j. vzhledem k výchově svých dětí, ale jistě si přeje roztomilé a zdravé matky. A jestliže přijdou děti nebo ne, vždycky bude o své ženě myslit jako o báječné matce.

Účel dvoření.

Účelem dvoření jest, aby se chlapec s dívkou seznámil a aby se pozvolna připravil k novému životu. Je mnohem lépe pro oba a zvláště pro společnost, jestliže se nesrovnalosti objeví v době, kdy se hoch o dívku uchází, a rozejdou-li se zavčas.

Toto vzájemné se sblížování jest velice důležité období, jednak pro zřízení domova, pro církevní a společenské snahy, finance a tisíc jiných věcí, o nichž se musí dohodnouti, aby manželství dobře dopadlo. Je to mnohem důležitější než sentimentální vzdychání předsvatebního období, o němž by vám chtěli něco namluviti mnohé populární písně a nerozvážní mužové. Je to období, ve kterém vkus, ideály hochovy se podrobují zkoušce jako nikdy předtím, někdy k jeho hrdosti, ale častěji k jeho mrzutosti a ponížení, srovná-li je s těmi, které má jeho družka. Je to období charakterisované „myšlením na druhého“, kdy může docházeti k družnosti velmi blízké té, jež se vyvíjí v manželství, a kdy by bylo vrcholem pošetilosti a zbabělosti této družnosti zneužití. Uvažujete-li o tom, že se pro toto období připravujete již nyní, považte, ze vkus

a ideály, jež si nyní vytyčujete, poslouží vám v době dvoření. Uvažujte poněkud a pohledte, jaké jsou vaše názory. Jaké máte názory na hudbu, literaturu, umění, zábavu, kamarádství. Jaké jsou vaše ideály o službě k bližnímu, čestnosti vůči každému, o mužnosti, o poměru hochy k dívkám, o úctě k ženství. Co jsou vaše zásady co do vlídnosti, přátelství, štěstí, náboženství, lokálnosti? Jsou to pro vás pouze slova, či představuje každé z nich pro vás něco konkrétního? Jste na to hrdi, že vnesete tyto kvality do svého manželství, abyste tak místo pekla vytvořili si štěstí. Užívám slova „peklo“ úmyslně, ježto není větší pekla nežli špatné manželství. Pamatujte, že doba námluv není dobou čarodějnou, kdy byste mohli změnití svůj celý charakter a státi se nejlepším mužem svého druhu.

Prázdný flirt.

Jsou však také někdy hoši a také děvčata, kteří užívají výhod dvoření, kdy dvoření vůbec neexistuje. To bychom mohli nazvat „prázdný flirt“. Při něm hoch a dívka dosahují volnosti, jež je obvykle pouze právem těch, kteří se prohlásili za nastávající manželskou dvojici. Nesnáze, které vyplývají z takového prázdného flirtu, spočívají hlavně v nebezpečích pro budoucí vztahy dotyčného hochy a dívky, stejně jako pro jejich poměr k ostatním mladým lidem.

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochutnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

Prvním nebezpečím jest prolomení přirozené rezervy dívky. Jest tím zbavena jedné ze svých nejcennějších vlastností, neboť její cena je v přímém poměru k její nedosažitelnosti. Žádný mladík si necení „laciného zboží“, kdežto dívka, která je sice milá a přístupná, avšak dovede si jej udržovati v patřičné vzdálenosti, jest velmi ctěna. Mladík, jenž přispěje k porušení této rezervy tím, že vyvolá ochotu k buršikosnímu nebo pošetilému tónu, třeba to šlo sebe snáze, porušuje její cenu v očích každého, kdo ji zná dokonce i v očích vlastních. (Někdy jsou případy, kdy dívka dovoluje takovou familiárnost z přání, aby byla populárnější, ačkoliv se jí to vlastně přičí – což jest jen důkazem, že kdosi nepěkně zneužívá pochybné příležitosti.) A je-li reserva jednou prolomena, může se snáze státi obětí ještě méně skrupulosních mužů.

Ruku v ruce se ztrátou rezervy přichází též ztráta sebeúcty, již je vážně třeba jako základu pro respekt jiných lidí. Cena sebeúcty se dá změřiti známých slovem Kristovým, jímž odsoudil člověka, jenž nazval bratra bláznem, protože tím porušuje jeho sebecit – základ mravního úsilí. Důvěrnosti ničt sebeúctu. Učiňte dívku lacinější v jejích vlastních očích, a zasadili jste vážnou ránu jejímu charakteru. Její duševní rovnováha, důležitý činitel jejího původu i celé životosprávy, na to závisí. V každé věci, kterou dělá bude kvalita výsledku přímo úměrna její sebedůvěře a sebeúctě. Je to majetek příliš drahocenný, než aby se smělo s ním nějak hazardovati. Kontrola emocí.

Buršikósnost, škádlení a smyslné tance, v nichž si lidé libují pouze pro vzrušení, jsou schopny vyvolat emoce, které jest nesnadno ovládnouti. Ve světě, kde jednou z hlavních známek kultury jest ovládnání emocí, špatně to sluší člověku, jestliže se vydražďuje. Málo jest lidí, kteří pak znají pravé meze. Proto překročení pravých hranic často přijde dříve než si člověk uvědomí, že situace je nějak nebezpečná, zvláště kde se s city často zahrává. A tragédie překročení hranic emocí pohlavních je pomalý pád k bývalé úrovni – je-li vůbec možné jíti zpět. Dívka musí na to vždy doplatiti ztrátou sebeúcty a společenským odsouzením, ačkoliv je veřejnost si vědoma vždy víc, že hoch má strádati stejně. A hoch, jenž má svědomí, trpí dlouhé měsíce lítosti, která je zdvojnásobena a ztroj-

násobena, když se v životě setkává „s tou pravou“. Neboť zajisté nedostatek sebekontroly v otázkách pohlavních znamená pád ideálů rodinných, kterých obyčejně nelze po léta a snad nikdy znovu zřídit. Sport prázdného laškování je nebezpečný a špatný. A celá hra nikdy nestojí za to.

Promluvíme-li o typu pohlavního exploitátora, tvrdíme, že je nedůstojný našich úvah, leda v tom smyslu, že všichni sjednoceně musí se postaviti proti němu. Na něho musí býti poukázáno jako na zjev, jenž nezaslouží ani špetky pozornosti v našich poměrech a že jeho způsob jednání zaslouží všeobecného sociálního odsouzení, zvláště našeho. Hoch s jemným porozuměním pro ženství nesmí, chce-li jednati čestně, mlčeti, zneužívá-li jeho přítel žen.

Láska a dvoření jsou věci, jež se dotýkají vašeho budoucího štěstí a životního úspěchu. Proto máte na ně dlouho a vážně myslet. My dospělí očekáváme od vaší generace, že si svou rodinu lépe zařídíte, nežli jsme to učinili my. A jen proto vám dali rodiče nejlepší co mohli, abyste vy to ještě v lepším stavu mohli předati svým dětem. Je to úkol důstojný úvah těch z vás, kteří jsou nejlepší ze všech.

Newell W. Epton, Mládež světa 1925

Tento článek přinášíme ku příležitosti blížícího se jara, ale také ku 140 výročí prvního civilního sňatku na našem území (3. 3. 1871). Byl určen vedoucím v YMCA, aby věděli, jak připravovat mladé muže, v oblasti výběru dívky pro život.

Můžete zhodnotit, jak se vaším praděděčkům a prababičkám podařilo výzvu v posledním odstavci uskutečnit nebo se také zamyslet, co se od té doby změnilo, co ne, co je dobré že se změnilo a co třeba zase ne...

Radiohead – The King of Limbs

Britští alternativní rockeři vydávají v únoru své osmé studiové album nazvané The King of Limbs. Po nahrávce In Rainbows (2007) je to již druhé album, které vydali vlastním nákladem poté, co opustili společnost EMI. Album In Rainbows umístili na internet a posluchači za něj mohli zaplatit libovolnou částku. Nové album si můžete od poloviny února na internetu koupit, 28. března se objeví v kamenných obchodech.

Radiohead jsou skupinou, která se za celou dobu své existence snaží vyvíjet, být vždy o krok napřed před ostatními a posouvat tak hudební scénu dál. Od devadesátých let tak skupina prošla výrazným hudebním vývojem. Zkuste si schválně pustit dvě kytarová alba The Bends (1995) a OK Computer (1997), které Radiohead proslavily a porovnat je se současnou novinkou. Kromě hlasu zpěváka mnoho společného nenajdete.

Novinka The King of Limbs totiž pokračuje ve směru, který Radiohead nastoupili v roce 2000, kdy vydali přelomovou a vysoce ceněnou nahrávku Kid A, které jejich hudbu obohatila o pořádnou porci elektroniky. Od té doby se v jejich hudbě mísí elektronický a kytarový zvuk s různými vlivy experimentální hudby, jazzu, world music, taneční scény a moderní klasické hudby. Radiohead využívají postupy ambientu a úspěšně se snaží spojit kytarovou a elektronickou hudbu v jeden organický celek. Zatímco například na desce Hail to the Thief (2003) převážil spíše rockový zvuk a mohli jste na ní najít několik singlových hitovek (například „There There“, „Go to Sleep“, „2 + 2 = 5“), The King of Limbs je na první poslech pro posluchače spíše méně stravitelné, když téměř rezignuje na tradiční rozdělení písniček na sloky a refrény. Na menší přístupnost některých alb nebo koncertů jsou fanoušci Radiohead po těch letech již zvyklí. Na vlastní kůži jsme si to mohli zažít, když během posledního turné Radiohead poprvé dorazili do Prahy a ve svém koncertním setu téměř opomenuli své největší hity, přičemž zahráli hlavně pomalé skladby v poklidném duchu.

Název The King of the Limbs označuje prastarý dub a lesní téma najdete i na designu obalu. Své posluchače pak Radiohead na albu provádějí lesem plným snové chill-outové hudby, které ale nechybí živost a naléhavost. Během pouhých 37 minut se můžete nechat unášet svými náladami v duchu atmosféry, kterou pro vás Radiohead vytvořili. Skladby mají obvyklou stopáž kolem čtyř a půl minuty, zato jich na desce najdete pouhých osm. V něk-

terých převládá elektronika, další mají akustičtější zvuk. Na albu nenajdete žádný klasický hit ani hlasité kytary. Místo toho na vás čeká zvuk perkusiv a materiál plný spíše tiché hudby. Podle mnoha recenzentů je na albu poznat vliv afrobeatu (nigérijec Fela Kuti). Za nejhitovější z celé desky se dá označit skladba „Lotus Flower“, která byla vybrána za první singl a ve které vyniká specifický hlas Thoma Yorka. Závěr alba je ve znamení komornějších skladeb, ke slovu se dostává piano a lehce také smyčce.

Radiohead opět splnili svůj cíl a představili album, které je jiné než ta předešlá. Nutno dodat, že zároveň není ani méně kvalitní. Absence „písniček“ možná trochu zklame některé posluchače, nicméně za ta léta již kapela fanoušky mnohokrát „zavedla“ na nečekaná místa a bylo to nakonec ke spokojenosti všech. Album se dobře poslouchá jednotlivě v kuse, všechno do sebe

zapadá a pořadí skladeb je dobře uspořádané. Vítám, že deska není dlouhá a člověk nemá pocit, že by tam bylo něco zbytečně navíc. I když dávám přednost Radiohead z devadesátých let, The King of Limbs mě potěšil a připravil mi příjemný hudební zážitek. Pokud nepatříte k zarytým odpůrcům kapely, zkuste se nechat vtáhnout

do atmosféry, kterou pro vás Radiohead na své novince vytvořili. Celé album si můžete zdarma poslechnout na internetových stránkách hudebního magazínu Rolling Stone (www.rollingstone.com).

Hodnocení: 9/10.

R.E.M. - Collapse Into Now

V březnu vychází patnáctá studiovka americké kapely R.E.M., která nedávno oslavila již 30 let své existence. Novinka má název Collapse Into Now. Spolu s albem se R.E.M. rozhodli spustit také zajímavý filmový projekt – vybrali několik režisérů a ti pro ně natočili klipy či krátké filmy ke každé z 12 písníček na albu. Klipy jsou postupně umísťovány na internet.

Kapela vznikla již v roce 1980 v Athens ve státě Georgia a založili ji bubeník Bill Berry, kytarista Peter Buck, baskytarista Mike Mills a zpěvák Michael Stipe. Jejich osobitý energický folk rock, od počátku stavěl zejména na zvonivých kytarách a projevu charismatického zpěváka Michaela Stipea. Hned první nahrávky slavili úspěch u kritiků, kteří oceňovali jejich opravdovost. Začátky byly nicméně velmi složité: R.E.M. zanechali studia na univerzitě, aby se mohli věnovat kapele, jezdili starou dodávkou po malých zapadlých klubech, aniž by dosáhli komerčního úspěchu. Postupem času je začali hrát univerzitní a alternativní rádia, uzavřeli smlouvu s malou nahrávací společností a vytrvalým ježděním po klubech získávali stále více a více fanoušků po celých Spojených státech. V roce 1983 vydali své první album Murmur, které zaznamenalo malé prodeje, ale velký úspěch u kritiků. Z undergroundových počátků se R.E.M. na konci 80. let dostali až k mainstreamovému

úspěchu. Po vydání alba Document (1987) a jeho prvního singlu „The One I Love“, R.E.M. uzavřeli smlouvu s Warner Bros, vydali album Green (1988) a vypravili se na své první velké turné. Jednalo se o dosti ojedinělý případ, kdy alternativní kapela dosáhla tak masového úspěchu, aniž by se přitom musela podbízet a dělat zbytečné kompromisy. V tomto ohledu se R.E.M. stali vzorem pro řadu undergroundových kapel té doby vyznávajících různé hudební styly. Ať už se jednalo o Nirvanu, Sonic Youth, Replacements nebo Pavement. V první polovině devadesátých let pak R.E.M. zažili výstup na vrchol, když vydali dvě hudebně i komerčně veleúspěšná alba

Out of Time (1991) a Automatic for the People (1993), která přinesla akustičtější zvuk a hity jako Losing My Religion, Shiny Happy People, Everybody Hurts, Man on the Moon nebo Nightswimming. Poté následovaly dvě rockové desky Monster (1994) a New Adventures in Hi-fi (1996) doprovázené velkým celosvětovým turné. V roce 1997 od kapely kvůli únavě odešel bubeník Bill Berry, zbývající členové mu ale museli slíbit, že kapelu nerozpustí – v opačném případě byl ochoten zůstat. Jelikož R.E.M. byli kapelou, kde všichni čtyři členové měli stejný podíl na společném úspěchu a stavěli na dlouholetém kamarádství, byl pro ně odchod Berryho šokem. Byl to rozchod, z kterého se zbylá trojka vzpamatovávala pořádně dlouho. Experimentální album Up (1998), které vydali bezprostředně po odchodu Berryho bylo poznamenáno spory a nejistotou. Nakonec se nerozpadli a v novém tisíciletí nabrali novou energii, vydali tři alba, zahráli na několika turné a byli uvedeni do rockenrolové síně slávy. Podle fanoušků i kritiků však jejich studiová alba nedosahovala kvality těch před odchodem Berryho. To se změnilo až v roce 2008, kdy R.E.M. zaznamenali úspěch s albem Accelerate, které ještě před začátkem nahrávání prezentovali na několika koncertech v irském Dublinu.

Novinka Collapse Into Know navazuje právě tam, kde skončila poslední deska Accelerate, která, jak už sám její název napovídá, obsahovala svižné, jednoduché a krátké rockové songy bez zbytečných kudrlinek. Album Accelerate sklidilo úspěch u recenzentů i fanoušků a R.E.M. toto zrychlení a „očištění“ jednoznačně prospělo. Na novém Collapse Into Know pak na kvalitních základech předešlého alba staví novou rozvinutou stavbu. Nechybí rychlé rockové vypalovačky, songy ve středním tempu ani krásné balady. Mezi ty rychlejší patří například „All The Best“ s výrazným rockovým drivem, singlová „Mine Smell Like Honey“, našláplá skladba „Alligator, Aviator, Autopilot, Antimatter“ nebo píseň „That Someone Is You“, která zvukem připomene rané počátky kapely. Za poslech rozhodně stojí pomalé skladby. V baladě „Oh My Heart“ se objevuje mandolína a akordeon, což připomene album Out of Time. Skladbu „Every Day is Yours to Win“ basák Mills popsal jako: „pomalou krásnou baladu postavenou kolem kytarového rifu.“ Nelze s ním než souhlasit. Povedená je i vyrovnaná balada „Walk it Back“. Velkou zbraň kapely tradičně tvoří songy ve středním tempu. Mezi ně můžeme počítat například akustickou „It

Happened Today“, na které se jako host objevil Eddie Vedder z Pearl Jam nebo singlovou „UBerlin“. Dalším zajímavým hostem alba je punk-rocková písničkářka Patti Smith, která se objevuje v závěrečné lehce experimentální písni „Blue“. Ambientní zvuky doprovázené vyprávěním Stipea a zpěvem Patti Smith se v závěru písně změní na zvučení elektrické kytary z úvodního tracku alba „Discoverer“, čímž dochází k zajímavému propojení konce s počátkem alba.

Textově je novinka zaměřena osobně, směrem k člověku, na rozdíl od předchozích desek, které obsahovali mnoho politické rétoriky zejména vůči americkému exprezidentovi G. W. Bushovi. Texty jsou veskrze pozitivní. Například píseň „UBerlin“ je o člověku, který je přes veškeré problémy ochoten vytrvat a dál bojovat. Podobně jako celé New Orleans obnovené po útoku hurikánu Katrina v písni „Oh My Heart“. V baladě „Every Day Is Yours To Win“ Michael Stipe zpívá o nové šanci k vítězství, kterou člověku přináší každý nový den.

Collapse Into Know je opravdu povedená deska – taková, kterou parta z amerických Athens potřebovala natočit již několik let. Soudě nejen podle rozhovorů je na R.E.M. vidět jak jsou na novou desku hrdí, že jí věří a nejdna se přitom jen o nějaké prázdné fráze. Obnovené sebevědomí, které nabrali po povedené poslední nahrávce Accelerate se R.E.M. povedlo přetavit v album, které se dá zařadit k jejich nejlepším. Po dlouhé době se na jednom místě sešly všechny nejsilnější zbraně, které R.E.M. mají ve svém arzenálu. Najdete na něm rychlé rockové vypalovačky, skladby ve středním tempu i krásné balady. Nechybí řízné elektrické kytary ani akustické skladby, charismatického Stipea zdařile doplňuje druhými hlasy basák Mills a hudba je podpořena již tradičně kvalitním texty Stipeovými texty. I když se R.E.M. na albu nesnaží vymyslet mnoho nového, povedlo se jim ukázat to nejlepší co umí, aniž by se přitom nudili nebo se opakovali.

Album si můžete zdarma poslechnout na stránkách rádia NPR (<http://www.npr.org/2011/03/01/133998085/first-listen-r-e-m-collapse-into-now>).

Hodnocení: 9/10.

František Kroužil

Dopis výboru pražské YMCA kolektivním členům a všem příznivcům YMCA

Vážený přítelé, milé sestry, milí bratři,

chceme vás informovat, že jsme se na podzim 2010 s lítostí rozhodli i s poslední naší aktivitou – mateřským centrem – opustit dům Na Poříčí 12 – Palác YMCA.

K domu YMCA vždy patřily „ymkašské aktivity“. Vzpomeňme jen, co jich bylo před válkou i po válce. V pozeňnaném roce svobody začal být palác YMCA opět zabydlován ymkašskými aktivitami, ale nebylo jich již tak mnoho, jako dříve. Jenže místo, aby jich postupně přibývalo, odcházely postupně jedna po druhé. Stěhovali jsme se s nimi na jiná místa v Praze. Důvodem byly vysoké náklady na provoz v Paláci YMCA a spolu s nimi mnohé jiné organizační problémy. Ohlížme se zpět a připomínáme sobě i vám, jaké aktivity YMCA v budově byly:

- 1) Velká zasedačka v přízemí patřila YMCA v ČR.
- 2) Modeláři (YMCA Praha) byli v prostoru za bazénem, později pak získali nevyhovující klubovnu a aktivity skončila.
- 3) Zasedací místnost – velká klubovna č. 11 v mezaninu, ve které byly společenské akce a TenSing (YMCA Praha).
- 4) Zkušebna a velká kancelář YMCA Praha + sklad v mezaninu – po požáru zkušebny a krátkém fungování v jiných prostorách Paláce jsme byli nuceni přesunout TenSing do prostor na Jižní Město, kde se později aktivity YMCA Praha rozrostly.
- 5) Informační centrum a knihovna sociální práce (YMCA Praha) – v prostoru nynější malé (prosklené) zasedačky v přízemí – vystěhováno, zrušeno.
- 6) YMCA kluby (+ školička Sovička) v mezaninu (samostatný kolektivní člen, nebyly součástí YMCA Praha) – ukončily činnost (finanční a doprovázející organizační problémy.)

7) Mateřské centrum Na Poříčí odešlo nyní z Paláce YMCA (přítom Mateřská centra se zde narodila) především z důvodu vysokých provozních nákladů v budově. Provozní náklady mateřského centra (200 tisíc ročně) byly pro YMCA Praha největší finanční zátěží a ostatní aktivity ho musely dotovat.

Nyní v honosné budově Paláce YMCA užívá rozlehlé prostory v 6. patře YMCA v ČR – ústředí a správa budov Palác YMCA, s.r.o. Dvě malé kanceláře ve 2. patře slouží KČ Živá rodina a našemu KČ YMCA Praha.

Jen málo chybí, aby se řeklo, že v Paláci YMCA zbývá z YMCA jen honosný nápis – a my se ptáme: Je to dobře? Obáváme se, že to nikoho ani moc nebolí, ani moc nemrzí.

Nás to ovšem bolí a mrzí. Je nám líto, když se ukazuje, že komerce je přednější, než úsilí a práce YMCA. Neztrácíme jen my svůj dům, nýbrž i dům ztrácí své Ymkaře.

V současné době Palác YMCA vytváří naprosto zkrleslé povědomí o činnosti YMCA.

Nechceme, aby tato informace byla brána jako pláč nad situací pražské YMCA – ta se vždy snaží odchody z Paláce proměnit v nové příležitosti, což se nám, chvála Bohu daří. Chceme jen, aby si současné vedení YMCA a současní kolektivní členové YMCA tento vývoj uvědomili a zamysleli se nad tím, zda je toto pojetí Paláce YMCA správné a dobré pro celkový obraz YMCA v naší společnosti.

Děkujeme za pochopení všem, kterým YMCA leží na srdci, patří k ní a o její současnosti i budoucnosti rozhodují.

S bratrskými pozdravy

V Praze dne 7. 2. 2011

ANKÉTA 1/2011

Na jaře 2011 bude sčítání lidu. Otázka číslo 12 se dotazuje na vaši náboženskou víru, kterou možnost odpovědi si vyberete?

Věřící - hlásící se k církvi, náboženské společnosti
 (113 hl.)

Věřící - nehlásící se k žádné církvi ani náboženské společnosti
 (70 hl.)

Bez náboženské víry
 (71 hl.)

Neodpovíte (otázka je nepovinná)
 (66 hl.)

Celkem hlasovalo: 320

Zdroj: www.protein.ymca.cz

PÁR SLOV K ANKETĚ

Česká republika je považována za jeden z nejateističtějších států na světě, dlouhodobě obsazuje v různých průzkumech první či druhé místo. Měl jsem dojem, že k tomu přispívá také formulace otázky ve sčítání lidu, kde bylo možno při minulých sčítáních (v roce 1991 a 2001) odpovědět pouze dvěma způsoby – A) bez vyznání nebo B) věřící... s následným rámečkem kam měl respondent vyplnit název církve či náboženské společnosti, které je příslušníkem. Mám za to, že řada lidí, kteří se považují za věřící, ale necítí jasnou příslušnost k nějakému společenství, raději zahrlo odpověď A. Byl jsem sám překvapen, že stačil můj půlhodinový telefonát a tří stránkové zdůvodnění, které jsem asi před 3 lety poskytl Českému statistickému úřadu a ejhle, formulář byl změněn. Letos tedy budete odpovídat tak, jak je naznačeno v naší anketě. Jak vidno, nová možnost je alespoň našimi čtenáři využívána. Určitě to není reprezentativní vzorek, ale na oficiální výsledky se moc těším.

J. V. Hynek

Reklamní předměty YMCA

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí:

- Tričko s límečkem (modré, vyšité logo, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz

Pozor! Nová trička YMCA s mottem „YMCA – prostor pro Tebe“ rychle mizí. Ubývá velikostí i barev, ale chystáme dotisk! Nejlépe si vyberete na našich webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, neboť jsou tam barevné fotky. Najdete tam i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky. Zájemci pište na email: sekretariat@ymca.cz. Pozor zásoby se krátí, takže kdo dřív... ten dřív!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Vzdělávání v YMCA

Rok 2011 přinese do naší YMCA zavedení nového vzdělávacího systému. Pokusíme se o jeho představení, ale také o srovnání se vzdělávacími systémy YMCA ve světě a s jinými organizacemi v ČR.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 4. 2011.

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz.

Klub seniorů YMCA Praha

Vás zve na přednášku s besedou

s Dr. Zorou Dvořákovou

na téma

Československá YMCA v proměnách doby

O Ymce zejména za 1. republiky, v poválečném období,
v roce 1968 a po listopadu 1989.

Uvažování o snahách a práci Ymky v naší současnosti.

Kdo je Dr. Zora Dvořáková:

Její otec v meziválečném období založil a byl sekretářem YMCA v Kladně. Je činná v Konfederaci politických vězňů, Společnosti M. Horákové, Společnosti T. G. M., Společnosti E. Beneše. Je autorkou asi 20 knih, obor literatura faktu s tematikou: protikomunistická rezistence, politikové na útěku (po únoru) a chystané politické atentáty, současná témata (politika, media), YMCA - 1. republika, její představitelé a působení.

Datum: 21. 3. 2011 v 16 hodin

Místo: Palác YMCA, Na Poříčí 12, Klub v přízemí

Vstup volný

Více info na: paha@ymca.cz